

ΑΙΤΙΕΣ ΘΑΝΑΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Κανὼν Θεοδώρου (;) Σαββάτου πρὸ Απόκρρω: Πάντες δυσωπήσωμεν...

κείμενο: Παπαγιάννης Κ., *Τριώδιον κατανυκτικόν*, ἔκδ. Ἀποστολική Διακονία Ἐκκλησίας Ἑλλάδος, Ἀθῆναι, 2014, σ. 28-34.

μτφρ.: Π. Κοσατζῆς, <http://www.ymnologia.gr/files/triodio/TRIODIO-03.pdf>

α4

Οὓς περ κατεκάλυψεν ὑγρὰ
καὶ πόλεμος ἐθέρισε,
σεισμὸς δὲ οὐς συνέσχε
καὶ ἔκτειναν φονῶντες
καὶ πῦρ οὐς ἐτέφρωσε
τῶν πιστῶν, ἑλεῆμον,
ἐν μερίδι τάξον τῶν δικαίων.

Ἐκείνους ἀπὸ τούς πιστούς, τούς
ὁποίους σκέπασε ἡ θάλασσα, καὶ
τούς θέρισε πόλεμος, καὶ τούς
κατέχωσε σεισμὸς καὶ τούς
θανάτωσαν φονιάδες, καὶ τούς
ἔκαψε φωτιά, Ἐλεῆμον, κατάταξέ
τους στή μερίδα τῶν Δικαίων.

β3

Ὁ ἐκ τῶν τεσσάρων
περάτων, Κύριε, προσλαβόμενος
τούς πιστῶς θανόντας
ἐν θαλάσῃ ἢ ἐν γῇ
ἢ ἐν ποταμοῖς,
πηγαῖς ἢ λίμναις ἢ φρέασι,
βορὰ θηρσὶ γενομένους,
πετεινοῖς καὶ ἔρπετοῖς, πάντας
ἀνάπαυσον.

Ἐσύ Κύριε, πού παρέλαβες ἀπὸ
τά τέσσερα πέρατα αὐτούς, πού
πέθαναν στή θάλασσα ἢ στήν
ξηρὰ ἢ στους ποταμούς, στίς
πηγές ἢ στίς λίμνες ἢ στά
πηγάδια ἢ ἔγιναν τροφή στά
θηρία, στά ὄρνια ἢ στά ἔρπετά,
ὄλους ἀνάπαυσέ τους.

γ2

Τούς αἰφνιδίως ἀναρπασθέντας,
καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς
καὶ ἐναποψύξαντας ἐκ κρύους καὶ πάσης πληγῆς
ἀνάπαυσον, ὁ Θεός,
ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ δοκιμάσης.

Αὐτούς πού ἀρπάχθηκαν αἰφνιδιαστικά, πού κάηκαν ἀπὸ ἀστραπές, καὶ
ξεψύχησαν ἀπὸ κρύο καὶ κάθε πληγῆ, ἀνάπαυσέ τους, ὦ Θεέ, ὅταν
περάσεις τὰ πάντα ἀπὸ τῆ δοκιμασία τῆς φωτιᾶς.

γ4

Οὓς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίων
καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ
ἔλαβε κατάβρωμα, Χριστέ, τοῖς σοῖς κρίμασιν,
ἀνάστησον, ὁ Θεός,
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Αὐτούς πού ὅλη ἡ φύση τῶν θαλασσινῶν καὶ τῶν πτηνῶν τοῦ οὐρανοῦ,
τούς πῆρε, Χριστέ, σάν τροφή, για λόγους πού ἐσύ γνωρίζεις, ἀνάστησέ
τους, ὦ Θεέ, μέ δόξα κατά τήν ἡμέρα τῆς τελικῆς κρίσεως.

δ2

Ἐν ὄρει, ἐν ὁδῶ,
ἐν τόποις ἐρημίας
τὸν βίον καταλῦσαι
φθάσαντας ἐν πίστει,
μοναδικούς τε, μιγάδας,
νέους, πρεσβύτας,
μετὰ ἀγίων, Χριστέ, σκῆνωσον.

Αὐτούς πού φθάνουν νά
τελειώσουν τή ζωή τους μέ πίστη
σέ βουνό, σέ δρόμο, σέ τόπους
ἐρημικούς, τούς μοναχούς καί
τούς κοσμικούς, τούς νέους καί
τούς ἡλικιωμένους, ἐγκατάστησέ
τους, Χριστέ, μαζί μέ τούς Ἁγίους.

δ3

Ἐκ λύπης καὶ χαρᾶς
ἐλθοῦσης παρ' ἐλπίδα
τούς πίστει παρευθῦς
ἀλλάξαντας τὸν βίον,
εὐημερία θανόντας
ἢ δυσπραγία
πάντας ἀνάπαυσον, Σωτήρ ἡμῶν.

Αὐτούς οἱ ὅποιοι μέ πίστη
ἐγκατέλειψαν τή ζωή ἀπό λύπη
καί χαρά πού προῆλθαν
ἀνέλπιστα, οἱ ὅποιοι πέθαναν μέ
εὐημερία ἢ δυστυχία, ὅλους
ἀνάπαυσέ τους, Σωτήρα μας.

δ4

Οὓς ἀνεῖλε ψῦξ
καὶ ἵππος συμπατήσας,
χάλαζα, χιῶν καὶ ὄμβρος
πλεονάσας,
οὓς δὲ ἀπέπνιξε πλῆθος
ἢ χοῦς συνέσχε,
Χριστέ Σωτήρ ἡμῶν, ἀνάπαυσον.

Αὐτούς πού θανάτωσε τό κρύο,
καί ἄλογο πού τούς πάτησε,
χαλάζι, χιόνι καί ὑπερβολική
βροχή, καί ὅσους ἐπνίξε τό
πλῆθος ἢ τούς σκέπασε τό χῶμα,
Χριστέ Σωτήρα μας, ἀνάπαυσέ
τους.

στ2

Τοῖς ἀρρήτοις σου κρίμασιν, οὓς ἔκτειναν,
φαρμακοποσίαι,
δηλητήρια, ὀστώδεις πνίξεις,
μετὰ ἀγίων, Κύριε, ἀνάπαυσον.

Αυτούς πού μέ τίς ανέκφραστες κρίσεις σου (ἀποφάσεις σου), θανάτωσαν κατάποση φαρμάκων, δηλητήρια, πνιγμοί ἀπό κόκκαλα στό λαιμό, ἀνάπαυσέ τους, Κύριε, μαζί μέ τούς Ἁγίους.

ζ2

Τοὺς εὐπαθῶς
ἐξαπίνης θανόντας
καὶ ἐκ βολῆς
παντοδαπῆς ρίφεισης,
σιδήρου, ξύλου, παντοίου λίθου, ἀνάπανσον,
ὁ Θεός, κεκοιμημένους πιστούς.

Ἀνάπαυσε, ὦ Θεέ, τοὺς πιστοὺς νεκρούς, οἱ ὅποιοι πέθαναν μέ εὐσέβεια ξαφνικά καὶ ἀπό χτύπημα κάθε εἴδους πού τοὺς δόθηκε, ἀπό σίδηρο, ἀπό ξύλο, καὶ ἀπό κάθε εἶδους πέτρα.

η4

Τοὺς θανόντας
ἄφνω ἐκ συμπτωμάτων,
ἐκ βοῆς τε
σφοδρᾶς καὶ τάχους δρόμου,
ράπισματος, πυγμῆς τε καὶ λακτίσεως,
Κύριε τῆς δόξης,
πίστει κοιμηθέντας
ἄνες εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αυτούς πού πέθαναν ξαφνικά ἀπό διάφορες αἰτίες, καὶ ἀπό ὑπερβολική βοή καὶ ἀπό ταχύτητα δρόμου, ἀπό ράπισμα (χαστούκι), ἀπό γροθιά καὶ κλωτσιά, Κύριε τῆς δόξας, ἀλλά πέθαναν μέ πίστη, συγχώρησέ τους για πάντα.

θ2

Τοὺς θεομηνία
θανατικῆ ἐκτριβέντας,
κεραυνῶν παντοίων
ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθέντων,
γῆς σχισθείσης,
ἐπικλυσάσης θαλάσσης,
πάντας τοὺς πιστούς, Χριστὲ ἀνάπανσον.

Αυτούς πού πέθαναν από θεομηνία θανατηφόρα, από κάθε είδους κεραυνούς, πού ἔπεσαν από τόν οὐρανό, από γῆ πού σχίσθηκε, από θάλασσα πού πλημμύρισε, ὅλους τούς πιστούς, Χριστέ, ἀνάπαυσέ τους.

θ4

Τούς ἐξ ἰοβόλων
δηγμάτων κεκοιμημένους,
καταπόσεως ὄψεων,
συμπατήσεως ἵππων
καί ἐκ πνιγμοῦ καί ἀγχόνης τοῦ πέλας,
πίστει σοι λατρεύσαντας ἀνάπαυσον.

Αυτούς οἱ ὅποιοι πέθαναν από δηλητηριώδη δαγκώματα, ἐπειδή κατάπιαν φίδια, από ποδοπάτημα ἀλόγων, καί από πνιγμό καί ἀγχόνη τῶν συνανθρώπων τους, αυτούς πού μέ πίστη σέ λάτρευσαν ἀνάπαυσέ τους.